

ks. Leszek Poleszak SCJ

Wyższe Seminarium Misyjne Księży Sercanów w Stadnikach

ORCID: 0000-0001-5408-0809; e-mail: lpoleszak@scj.pl

<https://doi.org/10.4467/25443283SYM.19.001.10630>

Od redakcji

Editorial

Bieżący numer „Symposium” jest poświęcony tematowi: *Na progu słowa. Odkryć na nowo sens milczenia*. Zdecydowana większość artykułów dotyczących tego tematu powstała jako owoc sympozjum naukowego zorganizowanego w dniu 25 maja 2019 roku w Krakowie przez Katedrę Ekumenizmu Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie oraz Wyższe Seminarium Misyjne Księży Sercanów w Stadnikach.

W jednym ze swoich listów do karmelitanek bosych św. Jan od Krzyża napisał: „Słowa (...) rozpraszają, a milczenie i praktyka cnoty skupiają i dają siły duszy. Gdy już więc dusza wie, co dla jej postępu potrzebne, to zbyteczne jej mówienie i słuchanie, wówczas trzeba jej tylko działać w milczeniu i pilności, w pokorze i miłowaniu, i we wzgardzie siebie”¹. Ten mistrz i kierownik duchowy wielokrotnie podkreśla znaczenie milczenia i ciszy w rozwoju życia duchowego. Stwierdza nawet stanowczo, że „nie można postępować w doskonałości inaczej, jak tylko praktykując cnoty i cierpiąc mężnie, osłoniwszy się całkowicie milczeniem”².

¹ JAN OD KRZYŻA, *Do karmelitanek bosych w Beas*, 22.11.1587 r., w: TENŻE, *Dzieła*, Kraków 1986, s. 814.

² Tamże, s. 814-815.

To w milczeniu człowiek dochodzi do pełni prawdy o Bogu i o sobie samym. Poprzez nie bowiem otwiera się na działanie zbawczej łaski Stwórcy, który objawia nam siebie przez swojego Syna Jezusa Chrystusa.

Milczenie i słuchanie pozwalają przeciwstawić się hałasowi ponowoczesności, który wdziera się w każdą z dziedzin życia człowieka. Przekładanie wartości postępu i rozwoju sprawia, że nie tylko człowiek musi nieustannie walczyć o ochronę swoich praw i godności, lecz także sam Bóg i wiara w Niego są ukazywane w perspektywie czegoś, co przeminęło i nie ma już większego wpływu na rzeczywistość. Tymczasem, by posłużyć się słowami kard. Gerharda Ludwiga Müllera, „Chrześcijaństwo nie musi dostosowywać się do nowoczesności i z trudem walczyć o znalezienie sobie w ponowoczesności niszy, w której mogłoby przeżyć. Prawdziwą nowoczesnością jest bowiem wiara w Boga w Jezusie Chrystusie, nieprzemijająca aktualność wolności, życia i miłości. Poznania powszechnej woli zbawczej Boga w osobie i w dziele Chrystusa nie przewyższy żaden postęp w empiryczno-naukowym poznaniu świata i w poprawie materialnych warunków życia ani nie wyczerpie żadna transcendentalna refleksja nad warunkami i granicami naszego ograniczonego myślenia”³. W milczeniu przed Bogiem rozpoznajemy, że Chrystus „wraz ze swoim przyjściem, przyniósł wszelką nowość tak, jak było to zapowiedziane. To właśnie On sam był zapowiadany jako owa nowość, która odnawia i ożywia człowieka”⁴.

Bardzo dziękuję wszystkim autorom za przygotowanie tekstów do publikacji. Ponawiam moje zaproszenie do współpracy z naszym periodykiem naukowym i do odwiedzin jego stron internetowych: <https://symposium.scj.pl/> oraz <http://www.ejournals.eu/Symposium/>. Szanownym czytelnikom życzę ciekawej i owocnej lektury.

ks. dr Leszek Poleszak SCJ
redaktor naczelny

³ G. L. MÜLLER, *Listy o kapłaństwie*, Kraków 2019, s. 58.

⁴ Św. IRENEUSZ Z LYONU, *Adversus haereses*, Pelplin 2018, s. 397.